

Simkunnigheten i folkskolorna. *Ur Allehanda 4 januari 1915*

Domkapitlet har från folkskoleinspektörerna infordrat uppgifter rörande simkunnigheten bland skolbarnen i de olika skoldistrikten. Folkskoleinspektörerna Axel Klint och G. Kellström ha nu inkommit med de begärda uppgifterna.

Af dessa framgår, att inom norra inspektionsområdet simkunnigheten förefinnes i någon mån i de skoldistrikten, som ligga utmed kusten och är t.o.m. rätt hög i skolor vid hamnarna (Kappelshamn och Slite). I de socknar däremot, som ingenstädes nå fram till hafvet, visar sig föga eller ingen simkunnighet; undantagen härifrån äro få, och där de finnas (Källunge, Dalhem, Halla), torde detta bero på befintligt vattendrag i trakten, där tillfällen till simöfningar gifvas.

I Slutet af sin skrifvelse kommer kyrkoherde Klint med ett godt förslag. Han framhåller att anordnandet af en badstuga i hvarje gotländsk socken, som icke ligger vid hafvet och är i saknad af lämpligt vattendrag för bad, vore det enda tänkbara för att badfrekvensen på ön skulle komma att ökas. Huruvida man emellertid därigenom kan vänta ökad simkunnighet vore väl, som kyrkoherde Klint också framhåller, knappast troligt, men de kroppsstärkande badens betydelse för folkhälsan är ju dock oomtvistlig.

Hvad beträffar södra inspektionsområdet är medelprocenten af simkunniga barn omkring 7. För folkskolorna ensamt ställa sig procenten högre; medelprocenten torde dock icke heller där öfverskrida 12. Folkskoleinspektören anser procenten af simkunniga barn genomgående låg. Högst är den vid Ronehamns folkskola (52 %); för både små- och folkskolornas barn är den högst i Västergarn (25 %). I en stor mängd skolor är intet barn simkunnigt.

Om den i allmänhet ringa simkunnigheten skrifver en lärare, att den för hans socken hade sin grund däri, att ej ens meterdjupt vatten finnes på närmare håll än en mil, en annan anger likaledes bristen på vattendrag såsom orsak. Sådant torde förhållandet vara med de flesta ej vid kusten belägna socknar. Det visar sig emellertid, att äfven vid hamnarna, t.ex. Klinte, och kustsocknar, t.ex. Näs, simkunnigheten är förvånande ringa. Detta torde i sådana fall bero därpå, att dagliga bad ej ingå i allmänhetens vanor ens vid kusten under sommartiden, dels därpå att bland de äldre få äro simkunniga, på grund hvaraf barnen icke få någon undervisning i simning.

Hafvet ger åter.